

ת"פ 24681/09/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים זו לזה והתגוררו עם ילדיהם, הקטין ח.ש. יליד שנת 2010 והקטינה ש.ש. ילידת שנת 2016 הקטין פ.ש. יליד 2018 בקרית ביאליק.
3. בתאריך 2.9.22 בשעה 03:00 או בסמוך לכך עת חזר הנאשם לבית כשהוא שתוי, ניגשה אליו המתלוננת וביקשה ממנו שיתקלח וילך לישון על מנת שלא יעיר את הקטנים. בהמשך למתואר, בשעה 05:00 או בסמוך לכך, התעוררה המתלוננת משנתה ומשלא הבחינה בנאשם בבית, נתעורר חשדה שהנאשם ממשיך בשתיית משקאות אלכוהוליים והחלה בחיפושיה אחריו. זמן קצר לאחר מכן, נכנס הנאשם לבית ואז נתגלע וויכוח בינו לבין המתלוננת, במהלכו קילל אותה הנאשם ואמר לה: "את עושה לי בעיות, את עושה לי דווקא, אני אעזוב את הבית" כשבמקביל התעורר הקטין ח.ש. משנתו. בנסיבות אלה ועל מנת להרגיע את הנאשם, ניגשה המתלוננת אל חדרה של הקטינה ש.ש. על מנת להעירה ולצאת מן הבית עם הקטנים אך משלא חדל הנאשם להטיח בה האשמות וקללות, אמרה לו המתלוננת "בוא תרצח אותי וזהו כי כבר נמאס לי, את הורג אותי כל יום עם המילים שלך תרצח אותי וזהו" ואז תקף אותה הנאשם באופן שלקח כבל הטענה של טלפון סלולארי וחנק את המתלוננת באמצעותו וזאת בנוכחות הקטנים תוך שמאיים עליה לפגוע בגופה ובגופם של בני משפחתם ושל הקטין פ.ש. באומרו לה: "אני אפגע בך כל המשפחה שלך, אני אפגע בפ.ש.".
4. במעמד זה, ניגש הקטין ח.ש. אל הנאשם וניסה להרחיקו מהמתלוננת על מנת שיפסיק את תקיפתה של המתלוננת ואז במהלך האירוע זו הקטין ח.ש. אל עבר הקטינה ש.ש. וראשם התנגש אחד בשני. כתוצאה מכך

נגרמה לקטינה ש.ש. חבלה בדמות נפחות. בעקבות מעשיו של הנאשם יצא הקטין ח.ש. מהבית לעבר נקודת המשטרה הסמוכה לביתם על מנת להזעיק עזרה תוך שהוא אומר לשוטרת במקום: "אבא הורג את אמא שיבואו דחוף".

עדות המתלוננת במסגרת הראיות לעונש

5. במסגרת הראיות לעונש העידה המתלוננת בצורה רהוטה. המתלוננת סיפרה בעדותה שחיהם כזוג היו תקינים וטובים עד אשר הנאשם בגד בה. מאז, לדברי המתלוננת חלה התדרדרות. המתלוננת אמרה שהנאשם בעל טוב ואבא טוב לילדיו וכי לפני מספר שנים אובחנה כסובלת מבעיות רפואיות פסיכיאטריות. כמו כן הוסיפה ואמרה המתלוננת שהיא סובלת ממחלה תורשתית וכי גם בנה סובל מאותה מחלה. המתלוננת סיפרה שעברה תקופה קשה בה בין היתר אירע האירוע מושא כתב האישום המתוקן. המתלוננת סיפרה שהנאשם תמיד תמך בה וכי הוא חסר לה וילדיה והוא רחוק מהם וכי המשפחה כולה משלמת לדבריה את המחיר. המתלוננת תיארה את הקושי שהיא חווה וכן גם ילדיה בשל מעצרו של המשיב וביקשה להקל בעונשו של הנאשם ולהתחשב בה וילדיה וסיפרה עוד כי לאחר שחרורו של המשיב מתוכננת לנאשם תכנית טיפולית והנאשם מתכוון לפתוח עסק. לסיום אמרה המתלוננת: "אנו אוהבים אותו, הוא חסר לי וילדי מאד, אין לנו תמיכה מאיש. לא משפחה שלי ולא ממשפחתו. אבקש להתחשב בנו".

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/2) וכן טיעונים לעונש בכתב (ת/1) וכן במסגרת הראיות לעונש הציגה בהסכמת ההגנה סרטון מצלמות הגוף.

7. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וציינה את הפער בין דבריה של המתלוננת לבין הנראה בסרטון בו ניתן להיווכח מסערת הרגשות שהיתה המתלוננת נתונה בה וכן התנהגותם של הקטינים. הנאשם נהנה מעליונות פיסית, היכה ואיים על אשתו וילדיו מעשים שאינם ראויים למילים יפות. הבהלה והפחד הביאו את הקטין ח למהר וללכת לתחנת המשטרה הקרובה ולהזעיק עזרה. זאת ועוד, טענה ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה שנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2016 במסגרתה הושת עליו עונש של 42 חודשי מאסר בגין עבירות סמים. על פי ת/1 לנאשם 10 הרשעות קודמות במגוון עבירות. לעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה לסרטון. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו אך מדובר בעובדות המלמדות על סיפור קשה שעולה ממנו מסוכנות גבוהה במיוחד הואיל והנאשם והמתלוננת מתעתדים להתגורר יחדיו ולקיים חיים זוגיים עם ילדיהם. המתלוננת, כך נטען מגוננת על הנאשם ולפיכך, אף אין כל אינדיקציה המצביעה על הפחתה כלשהי של המסוכנות. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי משמעותי וארוך טווח, פיצוי לנפגעת העבירה, הצהרה על התחייבות להימנע מעבירות בעתיד.

8. ב"כ הנאשם הלן על מתחם העונש ההולם לו טוענת המאשימה וטען כי מדובר במתחם שאינו תואם את מדיניות הענישה. לטענת הסנגור מדובר בעבירות ללא תכנון מוקדם ולא נגרמו כל חבלות. הנאשם אובחן כחולה בסכיזופרניה ואף אושפז במחלקה לתחלואה כפולה, כל אלה לטענת הסנגור יש בהם כדי להשפיע על מתחם הענישה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התואמת לשיטתו את נסיבות ביצוע העבירות בתיק מושא האישום וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. הנאשם כך נטען לא קיבל כל טיפול בכלא וכן הפנה לכך שהנאשם יצטרך לרצות את כל העונש במלואו ולא יקבל שליש או מנהלי. הנאשם הודה בתיק ולקח אחריות על מעשיו והפנה עוד לנסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות משפחתו כעולה לטענתו מהמסמכים הרפואיים ומעדות רעייתו. לנאשם, טען הסנגור אין הרשעות קודמות בעבירות של אלימות במשפחה.

9. הנאשם בדברו אמר שהתרגש מאד והיה נסער לראות לראשונה את הסרטון שהוצג על ידי המאשימה. הנאשם אמר שהוא מתחנן לתת לו ולמתלוננת הזדמנות לשקם את חייהם. כמו כן תיאר הנאשם את הגעגועים לילדיו ואת געגועי ילדיו אליו. הנאשם אמר שהוא מתבייש במעשיו וכי הוא רוצה לחיות חיים נורמטיביים.

דין והכרעה

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

11. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מדובר בהשתלשלות אירועים שבהם פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ובעיקר לשלמות נפשה ולביטחונה ללא מורא או פחד. זכות זו רמס הנאשם ברגל גסה וזאת אף עשה לעיני ילדיו.

12. כתב האישום המתוקן, בו הודה והורשע הנאשם מתאר כאמור השתלשלות אירועים הכוללים אלימות ואיומים. המתואר בכתב האישום מהווה אירוע אחד וזאת על פי מבחן "הקשר הדוק" (ראה ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)) ובגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

13. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה חמורה בערכים חברתיים מוגנים. הנאשם התנהג באלימות כלפי המתלוננת וזאת לעיני ילדיו. תושייה של ילד קטן, בנם של הנאשם והמתלוננת היא שהפסיקה את האלימות. הקטין רץ לנקודת המשטרה הממוקמת בסמיכות לביתם של הנאשם והמתלוננת והזעיק את המשטרה תוך שהוא אומר: **"אבא הורג את אמא בואו דחוף"**. דבריה של המתלוננת תהיה הסיבה אשר תהיה לגישתה הסלחנית אינם מקהים כהוא זה מחומרת המעשים והפגיעה בביטחונה האישי וביטחון ילדיה. סרטון מצלמות הגוף של השוטרים, עת ישבה המתלוננת בספסל בסמוך לבניין המגורים עם ילדיה מבטא יותר מכל את הלך הרוח וסערת הרגשות שהיו נתונים המתלוננת וילדיה ועומדים בניגוד גמור לגישתה ודבריה בפני בית המשפט. כמיהתה של המתלוננת לחיים זוגיים שלווים תוך ביטחון כלכלי מובנים, אך אין בהם כדי להוות נסיבות לקולא לא במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם ולא מבחינת העונש בתוך מתחם העונש שאקבע.

14. כאמור, הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחונה האישי של המתלוננת, שלמות גופה וזכותה לחיות חיים שלווים ושקטים ללא מורא או פחד מהנאשם. הדברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'וראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

15. אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013). בענייננו אין מדובר רק בעבירה של איומים אלא שזורה גם עבירת אלימות שנסיבותיה חמורות הגם שמדובר בעבירה של תקיפה סתם ועל אף שלא נגרמו למתלוננת חבלות.

16. מדיניות הענישה שעבירות אלימות ואיומים מעלה כי בעבירות דומות קיים מנעד רחב של ענישה מעונש של מאסר שניתן במקרים מתאימים לשאת בדרך של עבודות שירות ועד למקרים מסוימים לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. אפנה למספר דוגמאות:

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפץ אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאני** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 **ג' נ' מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.**

ת"פ 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

17. **בנסיבות העניין אני סבורה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.**

18. בנסיבות תיק זה לא מצאתי שיש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

19. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לקולא לעובדה שהנאשם בסופו של יום הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את עדותה של המתלוננת ועדים נוספים. כמו כן לקחתי בחשבון את לקיחת האחריות של הנאשם בביצוע העבירות ואת מצבו הרפואי כעולה מהמסמכים שהוגשו לעיוני. לחומרא נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות קודמות בעיקר בעבירות סמים והרשעתו האחרונה משנת 2016. יחד עם האמור, מצאתי שבעניינו של הנאשם יש מקום לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם, על מנת שיועבר מסר ברור שבעבירות של אלימות במשפחה בנסיבות דומות הגם שמדובר בתקיפה סתם יש להשית ענישה מרתיעה, הכל על פי מדיניות הענישה במקרים דומים ושיקולי הלימה ולא ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כפי שעותרת ההגנה.

20. אשר על כן במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 2.9.22

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

בנסיבות העניין אינני מחייבת את הנאשם בקנס כספי ופיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים .